

Remmen ind, ikke blot med Hensyn til Lønninger o. s. v., men frem for alt med Hensyn til Tilvejebringelsen af en mere tidssvarende Driftsform i vort Landbrug.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ordet for en kort Bemærkning.

Fuglsang: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holstein, at hvis han vil se efter, hvordan det stiller sig f. Eks. med Forædling af Sædekorn, hvad der bruges af det f. Eks. i Jydsk Landboforening og udover Landet, og hvad der gøres for at oprette Kvægavlsforeninger, Kontrolforeninger o. s. v., vil han se, at Landbruget ikke har sat sig til Sæde, som det lyder til efter det ærede Medlems Udtalelser. Vi har ikke sat os til Sæde paa de opnaaede Resultater, men vi arbejder selvfølgelig for fuld Kraft videre. Vi er klare over, at vi skal langt længere frem endnu. Naturligvis skal Landbruget ikke sætte sig til Hvile paa det, der er naaet, det er ikke Meningen — for saa vidt kan jeg være enig med det ærede Medlem Hr. Holstein.

Hartvig Frisch: Jeg har hovedsagelig tænkt mig i de Ord, jeg her vil sige, at henvende mig til den højtærede Trafikminister, men jeg ser desværre, at han ikke er til Stede. Maaske kommer han til Stede, og jeg vil da først i et Par enkelte Bemærkninger tage nogle af de Ting frem, som er blevet anført her i Aften under Debatten.

Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i sit Indlæg talte om de republikanske Haner og falske Toner, var der en Ting, som maatte slaa alle, og som jeg tror slog alle i denne Sal: at Falskheden, naar der endelig skal være Tale om det, navnlig ramte selve den Tone, hvori det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremførte sine royalistiske Betragtninger. For hvis der skal være nogen Sandhed og Sammenhæng i det, som det ærede Medlem sagde i sit Indlæg, maatte det bl. a. netop være den, at der var en saadan Stemning overfor Kongehuset, som det ærede Medlem gav Udtryk for, men i saa Tilfælde er jo selve det at staa frem og kalde sig Royalist i et saadant Samfund en falsk Tone og viser efter min Opfattelse netop hele Falskheden i det, der blev fremført.

Jeg kunde derefter ogsaa ønske at knytte et Par Bemærkninger til et andet Indlæg i Debatten i Dag, nemlig det ærede

Medlem Hr. Holsteins. Det er angaaende det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Holstein først fremdrog, Spørgsmaalet om Ministerpensionerne. Jeg synes nemlig, at den Behandling, som det ærede Medlem gav denne Sag, i Virkeligheden ikke var særlig klog og heller ikke særlig velovervejet. Det ærede Medlem omtalte Spørgsmaalet saaledes, at Ministerpensionerne, naar det drejede sig om „rent forbigaaende eller underordnede“ Ministre, aabenbart burde gives efter en vis Skala, og det var kun, naar det gjaldt de egentlige, aabenbart de mere fremtrædende, at det var rimeligt, at Nationen havde en højere Standard for Ministerpensioner. Jeg synes, at man derved netop kommer til at gribe Problemet ganske galt an, for en af de store Vanskeligheder ved en saadan Ordning er jo, at man til en Række Ministerier bliver nødt til at trække saa og saa mange Mænd ud, og det kan aldrig blive en demokratisk Ordning, hvis det bliver saadan, at vedkommende, der skal beklæde en Ministerstilling, helst skal være en velhavende Mand. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at hele den Agitation, som har været ført paa dette Punkt, og som endda har været ret hidsigt ført, støttet af Skatteborgerforeningen og disse Tendenser, som er saa stærkt fremme, i hele sin Bund er udemokratisk, og at den samtidig leffer for nogle Instinkter hos Folk, som er ret lette at lefle for. Og det Synspunkt, som det ærede Medlem Hr. Holstein gjorde sig til Talsmand for, idet han altsaa vilde sondre imellem de rigtige og de mere forbigaaende og underordnede Ministre, er et Synspunkt, som i Virkeligheden slet ingen Løsning vil bringe paa hele det vanskelige Problem.

Jeg maa desuden dertil føje, at naar man overvejer hele den danske Stats finansielle Stilling og ser det Budget, som det drejer sig om, og som behandles af de Folk, som har Ansvaret for den danske Stat, og sammenligner det med, hvad vi kender af private Forretninger herhjemme, og sammenligner det med de tilsvarende Summer, som de har Ansvaret for, finder jeg det egentlig talt upassende, at man virkelig for Alvor kan drive en stor Agitation i Landet paa, at den danske Stat ikke skulde have Raad til paa en anstændig Maade at lønne og pensionere en, som jeg vil kalde det, Kreds af erfarne politiske Mænd — det vil altsaa igen sige at opretholde paa en anstændig Maade en saadan Kreds af politisk erfarne, som det er aldeles nødvendigt for en Stat i givet Tilfælde at kunne ty til. Naar man drager en saadan Sammenligning, hvilket jeg mener